

L'Ecologisme dintre i fora de l'escola

L'ecologisme és un moviment que preserva la fauna i la flora de tot el món. L'ecologisme també està representat políticament mitjançant "Els verds". Un grup ecologista molt important és l'anomenat "Green Pace", els quals impedeixen diverses accions perilloses per al medi ambient. "Green Pace" és una organització mundial que té un vaixell anomenat "Sirius" el qual volta per tot el món amb nombrosos tripulants per preservar el medi ambient per tot el món. Les causes que poden destrossar més el medi ambient són molt nombroses però les més importants són:

-Els vaixells petrolers els quals poden abocar el petroli al mar i així matar tots els animals de la zona on s'ha efectuat l'abocament, a més de deixar aquella zona bruta per una gran quantitat de temps, un exemple és l'accident d'un petrolier a una zona d'Alaska i a més de destrossar la zona ha fet que alguns pescadors no puguin sortir a pescar i així moltes famílies poden

quedar pobres.

-El despoblament forestal és molt perjudicial pel bosc i també per la salut humana perquè les plantes verdes durant la part del dia en què hi ha llum fan la fotosíntesi i per residu expulsen oxigen, el qual és el producte que respiren els humans.

-Algunes fàbriques expulsen incontroladament residus líquids en alguns rius, residus volatilitzats a l'atmosfera i en alguns casos residus sòlids en abocadors incontrolats els quals produeixen danys per tot arreu.

L'escola ha col·laborat amb l'ecologisme mitjançant la plantada de quaranta moreres i cent tuies aquest any, la qual no va ésser del tot bona per les idees de l'escola perquè es va posar a ploure i va desfavorir la festa de l'arbre.

Jordi Canals i Miquel Duran.

Cicle superior C.P. Sta. Margarida - Quart

Corria l'any 1979 quan la democràcia es manifestà en la seva plenitud als Ajuntaments. Llavors vaig tenir la meua primera experiència com a regidor de l'Ajuntament de Quart. Ara, quan per segona vegada em trobo dins la mateixa Corporació, però des d'una perspectiva política inversemblant a l'anterior, m'agradaria expressar unes opinions fruit d'aquest contrast que acostia a l'objectivitat dins el propi subjectivisme.

Per als que s'autoproclamen progressistes sense més aval que el fet de confessar-se partidaris de determinades opcions polítiques, a ben segur que qualsevol referència al passat els sona a immovilisme, sense aturar-se a pensar que allò que cal entendre per progués és, essencialment, la capacitat de conviure amb més respecte i més llibertat envers els altres.

La meua experiència personal, de regidor és clar, em porta a fer, inevitablement, alguna consideració que passa necessàriament per citar allò que em sembla just del passat. Bàsicament no és altre que la capacitat de fer política, a un nivell modest, sense perdre de vista que això vol dir, en paraules de persones més autoritzades que jo, cercar l'entesa de la gent.

És en aquest sentit que estic convençut que la meua primera etapa a l'Ajuntament fou tremendament positiva.

Malgrat la presència pluripartidista, des del mateix moment de la presa de possessió, mai es va excloure de manera sistemàtica a cap contrincant polític. Avui la realitat al nostre Ajuntament, és l'antítesi.

Qui té la responsabilitat de governar ha de ser creditor de la capacitat de fer coincidir esforços plurals en benefici d'un major benestar, una millor convivència. Ara per ara, a casa nostra, això és tan probable com poder omplir d'aigua un garbell.

El màxim responsable de la política municipal es tanca en la cuirassa de la seva veritat, desplega la bandera de la seva raó i, comandant els seus peons, fa croada contra els adversaris amb més pena que glòria.

El Ple, màxim exponent del pluralisme de l'Ajuntament, esdevé buit de contingut. S'hi veuen quatre qüestions, intrascendents en la seva major part, i les que per imperatiu legal cal portar-hi. Les peticions directes dels ciutadans a l'Ajuntament queden com a matèria reservada a lliure criteri d'un "petit comitè" que, reunit en sessió no pública, pren decisions sense cap possibilitat de debat polític. El seu color, políticament uniforme, desvirtua completament el joc democràtic que fora desitjable i èticament exigible.

Algú potser pensarà que tot això que exposo té el seu origen en raons personal vestides de ressentiment no digerible. Res més lluny de la veritat. No em preocupa ni capfica gens ni mica l'ostracisme a que se'm vol condemnar; el que sí és preocupant és no saber-ho o no voler-ho veure.

El compromís adquirit amb les persones que, amb el seu vot van fer possible que assolís l'actual lloc de regidor, em dona suficient empenya per lluitar, dia a dia, contra el monopoli del poder perquè estic segur de compartir el mateix desig.